

jajo ogerska vina po jako nizki ceni.*) Kako bi tedaj zamoglo naše domače vino dobiti primerne cene, vinorejci pa potrebnega denarja?

Dopisi.

Od sv. Barbare v Halozah. Veseli ino presrečni čas sv. leta je pretekel, pa nam ostane vedno v pristrnem spominu. Poletu smo imeli šestero obhodo, katerih se je ogromno vedno rastoče število pobožnikov udeleževalo, tako da so se naši Izraelci čudili, od kod toliko ljudi ino toliko gorečnosti! Resnično prav veselo je bilo, nihče ni hotel doma čuvati. Varuhi so se večkrat jokali, ker so morali doma ostati. Lepo se je molilo ino veselo prepevalo. Sredo pred Božičem smo imeli spovedni den. Blizo 500 jih je pristopilo k sv. obhajilu. Takega dne še odrašeni ne pomnijo! Cerkev je bila napolnjena. Svete molitve in pobožne vadbe so se genljivo razlagale. Starega leta den pa je bil pri nas popolnem svetek. Obilno ljudstva se je zbralo k sv. meši ob 7 uri ino ob devetih, če tudi je bila huda zima — zjutraj $\frac{1}{2}$ 7. ure je termometer kazal 16 zarez mrzlot — Ob treh začele so se večernice, pridiga, litanije, zahvalnica. — Razlagalo se nam je po psalmu 116. „hvalite Gospoda vsi narodi, hvalite ga vsaj ljudstva; ker utrjeno je nad nami usmiljenje njegovo, in zvestoba njegova ostane vekomaj“ I. usmiljenje božje a) za telo, b) za dušo našo in c) za dušo pokojnikov; zato skazimo II. zahvaležnost Bogu: 1. s svetim petjem, 2. s pobožno molitvijo, 3) z vedno stanovitnostjo v dobrem. Okoli petih je bilo zvonjenje sprejavalo obilno množico veselo domu. Koliko izmed njih bode čez 25 let obhajalo zopet sveto leto? To je pri Bogu znano!

Iz Slov. Bistrice. (Vošila slovenskega rodoljuba). Vsem Slovencem, prijateljem „Slov. Gospodarja“, želim za novo leto, da bi si ga v obilnem številu naročili in jegove nauke radi in marljivo prebiral. Zlasti pa želim vsem našim rodoljubom toliko potrebne zastopnosti in edinosti v vseh rečeh, ki zadevajo naš mili slovenski dom. Zastra edinega našega domačega denarstvenega zavoda: banke „Slovenije“ pa želim, da bi se naši ljudje številniše pri njej zavarovali, banka sama pa da bi se nekoliko bolj pri Slovencih začela glasiti. Naposled pa še želim, da bi se naši volilni možje spametovali in nikdar ljudi ne volili, kakor sta Brandstetter in Seidl; sicer sramota teh zadene tudi nje. Rajši naj volijo drugič poslance, kakoršnih jim bodo slovenski domorodci nasvetovali!

Od sv. Tomaža nad Vel. nedeljo. (Poštne zadeve.) V 52. listu lanskega „Slov. Gospod.“ se nekdo iz Malenedelje pritožuje zaradi nedostatkov pri tamošnjem listonoši. Mislim, da so si tega Malenedeljčani večjidel sami krivi. Vsaj jim druga ni treba, kakor napisati kratko prošnjo do

c. kr. poštne direkcije v Gradcu, v katerem se njej želja podpisanih občin razodene, da hočejo zanaprej spadati k pošti pri sv. Tomažu, a ne več k onej v Ljutomeru. Podpisani se rad zavežem, da bodem sam vzdrževal poštnega pota, ter ga vsaki den ali vsaki drugi den, kakor jim drago, pošiljal v Malenedeljo s vsem, kar se po pošti prejema in po njej odpošilja. Natančniše pogodbe se pa dajo z menoj najbolj lahko ustmeno pogovoriti.

Franjo Škrlec.

Iz Kamce. (Odprto pismo g. učitelju Jakobu Koemutu.) Blagovolite nam v Slov. Gospodarju naznaniti pogodbe, pod katerimi ste šolo v Kamci pod Seidlovim kraljevanjem oskrbovali. Tukaj se pripoveduje da ste celo takih šolarjev imena zaznamovali, kateri niso v šolo hodili in zato vam Seidl noče plačati. Drugi pravijo, da ste se pogodili za en goldinar šolnine, ako otrok v šolo zahaja ali ne. Pravega vendar ne izvemo. Nekateri vaših nekdanjih šolarjev smo že posestniki in bi nam srce težilo, ako bi Vi, vrli narodni učitelj, svojega plačila ne dobili. Slišati moramo, da se z g. Seidlom puliti in tožujete za krvavo zaslužene denarje, ker zmerom odloga prosi pri oblastnijah in sodnijah. Dobro se spominjamo, da so pri vašem odhodu iz Kamce naši stariši kakor tudi drugi posestniki bili od Seidla v pisarno citirani in so morali zaostalo šolnino plačati, še drug drugemu so denarje posojevali, da so se krvavo zasluženi krajcarji odrajtali. Okoli 400 goldinarjev že znaša dolg s stroški vred. So li obresti od trinajstih let všteti ali ne, to nam ni znano. Pred trinajstimi leti je g. Seidl za Vas denarje pobiral in eksekviral, pa računa v tolikih letih ne more skupaj spraviti. Jedno nedeljo je po 50. gld. od nas dobil, za Vas toraj se zanesemo, da bo vendar enkrat račun sklenil in vam denarje poslal, odloga le tisti prosi, kateri denarje zapravi ali jih nima. Gotovo pa mi ne bomo še enkrat plačevali. Prosim Vas za razjasnilo in zraven terjajte od njega, naj iz hranilnice Vaše denarje vzeme in jih Vam pošlje, mi se namreč ne drznemo misliti, da bi Vaše denarje zapravil. Težko nam je pri srcu bilo, ko ste nas zapustili, a tega Bismarka vsi klešči ali „ceki“ v Kamci držijo; ne moremo se te zmešnjave znebiti.

Se Vam priporočujemo. Kamčani.

Iz Kozjega. (Samomor.) Novo leto smo začeli z grozno pri nas na Slovenskem blizo in daleč neznano nesrečo — s samomorom.

V nedeljo zjutraj so naši pri g. Šmidu poštnega ekspeditorja mrtvega v postelji: prestrelil si je srce s še ne davno kupljenim revolverjem.

Bil je nesrečni samomorec sicer priljuden mož, pri pošti in telegrafu tudi dokaj spreten, pa brez vsake vere! V poldrugem letu, kar je bil pri nas, ne vem če je enkrat cerkvo od znotri videl. Novega leta dan mu je tukaj služba dotekla — in si razne, morebiti tudi denarne, skrbi iz glave izbiti, je bil novega leta večer jako dobre volje;

*) Črna je baje večjidel ponarejena čorba! Tedaj pazite krčmarji in kupci!

plesal je do ranega jutra. Črez nekoliko ur se je spravil sam pred neskončno pravičnega sodnika.

Da si je ta žalostni prigodek celej fari v grozno spričevalo in žalost, moram vendar pristaviti, da nesrečnej ni bil domačin, ampak rodom Nemec, če se ne motim, iz Avstrijskega. Posebno opominjvati, kam da vodi življenje brez vere, mi ne bo treba; žalostni prizor govori dosti jasno sam!

○ Iz Ormuža. Dnes smo imeli tukaj važen zbor; gosp. dr. Ivan Geršak je sprožil misel, da se naj v Ormužu osnuje „hranilno in posojilno društvo“; v malih dneh se je oglasilo 62 udov, izmed teh so nekteri po en delež, nekteri pa tudi po 2 do 4 deleže po 50 fl. podpisali. Dnes jih je bil povabil v biležniško pisarno, da bi se posvetovali o pravilih, katera jim je predložil in da bivili načelnika, odbor, predstojništvo; prišlo jih je 37, ki so združno pogodbo koj odobrili in si to-le predstojništvo soglasno izvolili: g. dra. Geršaka za načelnika, g. dra. A. Magdiča za njegovega namestnika, g. E. Karl-na, graščinskega oskrbnika, za blagajnika in g. Ivana Vertnika, biležniškega koncipijenta, za knjigovodjo. Razen teh so v odboru gg. dekan M. Fritz pri Velikinedelji, J. Kočevar, K. Venigerhole in B. Klemenčič tržani v Središču, S. Sporn, župnik, F. Macun c. k. pristav in A. Jesih v Ormužu.

To narodno zastopništvo tako važnega društva ima prelepo nalogo, djansko pokazati, da mu je ležeče na blagostanju naroda in pomagati v sili, kjer se drugače pomoči lahko ne dobi. Ta zadruga se loči od ljutomerske v tem, da je zaveza v Ormuški zadrugi omejena, v ljutomerski pa ne; drugače pa ste si precej enaki. — O delovanju tega društva bom večkrat poročal!*)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nezadovoljnost se ob novem letu pri nas povsod in vedno glasneje glasi in državni zbor, ki začne 10. jan. zopet zborovati, jo bo težko odpravil. Konservativni in liberalni listi pravijo, da po tej poti pridemo do državne denarstvene onemoglosti. — Ob enem se čedalje bolj govori o novih ministrih, zlasti o nekem ministertvu, ki bi bilo nekoliko liberalno pod Šmerlingom, nekaj uradniško pod Kellerspergom in nekoliko konservativno pod baronom Helfertom. — Sicer pa je res, da se minister Andrassy in pa stari Šmerling po časnikih, posebno pruskih, pulita. Prusi zagovarjajo magjara Andrassy-ja. Tirolei in Čehi so jako iznemirjeni nad sedanjo vlado; prvi zato, ker jim je osnivanje velikega kat. polit. društva za celo Tirolsko prepovedala, drugi pa, ker morajo 21., 24. in 29. februarja za deželni zbor zopet voliti, čeravno ministri dobro

vedo, da bodo zopet izvoljeni stari poslanci, ki se ustavovercem nikdar uklanjali ne bodo. — Štajerski deželni zbor se snide 7. marca. V Mariboru, Ptuj, Slovegradcu, Sl. Bistrici in pridjanih tem mestom trgli bo 31. jan. volitev poslanca v državni zbor, namesto Brandstetterja. Izvoljen bo liberalni dr. Dubač, ki se včasih tudi Slovincem prijazen kaže. Bomo videli! Nadvojvoda Albreht je hudo dunajsko zimo zapustil in se preselil v Arko, v južnem Tirolskem, kder termometer še vedno kaže 12° toplote. — Regiment Nr. 34. je odpotoval v Dalmacijo, sploh pa neki 60.000 mož naših vojakov stoji blizu turške meje, kar je že zavolj turških divjakov, ki črez mejo silijo, zelo potrebno.

Vnanje države. Bavarci v pruski Nemčiji dobili so s 1. januarjem novo prusko denarno veljavo in pa civilni zakon. Ljudstvu ni povoljno ne prvo, ne drugo. — Francoska državna skupščina se je 31. dec. po 5letnem, moramo reči, večjidel srečnem delovanju razšla. Rešila je Francosko pruske vojne, poplačala Prusom strahovitih 5 milijard, obranila deželo krvave prekucije od strani delavcev, osvobodila katoliške šole in zapustila deželi novo ustavo republikansko, po kateri se bodo meseca januarja in februarja vršile nove volitve. Meseca marca se snide nova skupščina. — Karliski streljajo neprenehoma v trdnjavi S. Sebastijan in Hernani; poslednja se jim bo morala brž udati. — Severni Amerikanci kažejo čedalje bolj očitno, da hočejo vzeti prelepi in bogati otok Kubanski. Težko si bo kdo na svetu upal, to zabraniti.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Sultan je v budi zadregi obečal Kristijanom mnogo pravic, a s tem je svoje stare Turke tako razkačil, da ti huj razsajajo, kakor kedaj poprej. Bati se je strašnega kripelivanja! Bog varuj Kristijane! V Bulgariji je nek Turčin ubil Bolgara in odpeljal njegovo ženo. Drug turški surovina je ubil Bolgara, ker je ta ukradene mu vole terjal nazaj. Sodnije pa ne morejo pomagati. Turčini nečejo pričati zoper Turčine, Kristijani pa ne smejo. V Bihaču so Turki oropali 4 kršćanske trgovce, potem jih 4 mesece v ječo zaprli in sedaj v Azijo odposlali v prognanstvo. In takih strahovitosti beremo na stotine po časnikih!

V Hercegovini so vstasi svojih 10.000 mož razdelili v dve armadi, kterima sta poveljujka Sošicea in pa Ljubibratič. Tujcev je med njimi 400. Ob koncu preteklega leta je vstase nekotika nesreča zadela. Turški general Raupša je hotel koncem decembra hudo nadlegovanemu Nikšiću in drugim trdnjavam priskrbeti novega živeža in streljive. Pri napredovanju pa je zadel na številne in tako dobro nastavljene vstase, da so bili Turki od svinčeve toče kar posipani. Mnogo jih je padlo, drugi so se pomeknili nazaj.

*) Radi sprejemamo in želimo sploh najsrečnejšega uspeha blagemu podvzetju! Ured.